Република Србија
УПРАВНИ СУД
4 У. 8804/14
02.06.2016. године
Б е о г р а д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Душанке Марјановић, председника већа, Весне Лазаревић и Гордане Богдановић, чланова већа, са судским саветником Горданом Војновић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиље А.А. из ..., ул. ... бр. ..., против туженог Министарства за рад, запошљавање, борачка и социјална питања Републике Србије, Сектора за социјалну заштиту, Одсека за послове у области популационе политике и финансијске подршке породици са децом, ради поништаја решења туженог број: 183-00-00275/2014-13 од 29.05.2014. године, у предмету признавања права на дечији додатак, у нејавној седници већа, одржаној дана 02.06.2016. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба **СЕ УВАЖАВА**, **ПОНИШТАВА** решење Министарства за рад, запошљавање, борачка и социјална питања Републике Србије, Сектора за социјалну заштиту, Одсека за послове у области популационе политике и финансијске подршке породици са децом број: 183-00-00275/2014-13 од 29.05.2014. године и предмет **ВРАЋА** надлежном органу на поновно одлучивање.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиље изјављена против решења Општинске управе Велика Плана број: 183-2356 од 31.03.2014. године, којим решењем тужиљи није признато право на дечији додатак.

Тужбом поднетом Управном суду дана 30.06.2014. године тужиља је оспорила законитост решења туженог органа због неправилно и непотпуно утврђеног чињеничног стања. Навела је да са невенчаним супругом и децом живи код свог оца Б.Б., у кући која се води на тужиљиног пок. деду В.В.. Истакла је да су нетачни наводи оспореног решења да њена породица поседује стамбену зграду површине 160 м2, указавши да је према решењу о утврђивању пореза на имовину у поседу њене породице стамбена зграда површине 125,40 м2 и гаража од 7 м2. Кућа је подигнута још 1977/1978. године, легализована је и све су потребне дозволе добијене још тада, док је стара кућа, на чијем месту је саграђена нова, порушена 1977. године. Тада је остављен део старе куће ради одлагања цемента и другог материјала,

који простор такође није био за живот, а порушен је пре отприлике десет година. Даље је навела да њен отац не поседује објекат површине 130 м2 на адреси ... број ... јер на тој адреси живе њихове комшије, с обзиром да су пре десетак година у њиховој улици мењани кућни бројеви, па је њихов стари број ... промењен у кућни број ... . Осим тога, и према уверењу Службе за катастар непокретности њен отац не поседује непокретност у ... . Додала је да она и супруг не остварују никаква примања, да немају кућу, стан нити плац, да је њен супруг расељено лице, те да их је њен отац примио у своју кућу, будући да нису били у стању да плаћају стан. Као једно од троје његове деце нема права на коришћење целе куће, већ користи две собе и купатило. Са изнетих разлога, предложила је да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

Тужени орган је у одговору на тужбу остао у свему при разлозима из образложења оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене јавне расправе, у смислу одредбе члана 33. став 2. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, број 111/09) и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, сагласно одредби члана 41. став 1. истог Закона, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списа ове управне ствари, Управни суд је нашао да је тужба основана.

Према образложењу оспореног решења правилно је поступио првостепени орган када ожалбеним решењем од 31.03.2014. године није признао тужиљи право на дечији додатак. Ово стога што је правилно закључио да тужиља не испуњава услове прописане одредбом члана 6. став 1. Закона о финансијској подршци породици са децом ("Службени гласник РС", бр. 16/02, 115/05...107/09) и Правилником о ближим условима и начину остваривања права на финансијску подршку породици са децом (“Службени гласник РС”; бр. 29/02,80/04...73/10), будући да породица тужиље, сходно уверењу РГЗ-Службе за катастар непокретности Велика Плана број: 952-3/2014-600 од 27.02.2014. године, поседује спратну стамбену зграду површине 160м2 и помоћну зграду на адреси пријаве пребивалишта у улици ... бр. ... у ..., као и да је отац тужиље, поред наведених непокретности, власник стамбеног објекта површине 130 м2 на другој адреси у улици ... број ..., а према решењу Пореске управе број: 418-1-360-2219/2013-III/03. Сагласно томе, тужени орган је оспорним решењем одбио жалбу тужиље применом одредбе члана 230. став 1. Закона о општем управном поступку (“Службени лист СРЈ” број 33/97 и 31/01 и “Службени гласник” 30/2010).

Одредбом члана 6. став 1. Закона о финансијској подршци породици са децом ("Службени гласник РС", бр. 16/02, 115/05...107/09) прописано је да се право на дечији додатак може остварити уколико подносилац захтева, односно чланови његове породице, не поседују непокретности на територији Републике Србије, осим одговарајућег стамбеног простора који одговара потребама појединца, односно породице.

Одредбом члана 22. став 1. - 3. Правилника о ближим условима и начину остваривању права на финансијску подршку породици са децом ("Службени гласник РС", бр. 29/02 ... 73/10) прописано је да се под одговарајућим стамбеним простором, у смислу закона и овог правилника, подразумева стамбени простор у коме породица живи, а који не може бити већи од стамбеног простора који подразумева собу по члану породице, и још једну собу. Подносилац захтева и чланови његове породице могу, у смислу закона и овог правилника, поседовати поред одговарајућег стамбеног простора, гаражу и изнајмљени пословни простор (закуп) не већи од 20 квадратних метара. Под нужним економским зградама у

пољопривредном домаћинству, у смислу закона и овог правилника, подразумевају се мањи обори, штале, амбари, надстрешнице.

Полазећи од напред цитираних одредби, те имајући у виду чињенично стање у списима предмета, Управни суд налази да се за сада не могу прихватити као основани разлози туженог дати у образложењу оспореног решења на околност да је жалба подносиоца, овде тужиље, неоснована, а ово зато што чињенично стање утврђено у спроведеном поступку пред управним органима, као ни разлози из образложења оспореног решења немају упориште у доказима садржаним у списима, чиме је учињена повреда правила поступка из члана 199. став 2. у вези са чланом 235. став 1. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, број 33/97 и 31/01 и „Службени гласник РС“, број 30/10). Наиме, из стања у списима произлази да је уверењем Службе за катастар непокретности Велика Плана број: 952-3/2014-600 од 27.02.2014. године потврђено да су на име В.В. из ..., ..., између осталих, уписане и непокретности: породична стамбена зграда и помоћна зграда, као објекти 1 и 2, на кат. парцели ... КО ..., док је на основу решења Пореског одељења Општинске управе општине Велика Плана број: 436-1-354-4012/2013-III/03 од 02.07.2013. године исто лице задужено порезом на имовину физичких лица за 2013. годину за непокретности у улици ... ... у ..., и то: стамбену зграду површине 125,40м2 и гаражу површине 7,00 м2. Даље из решења Пореског одељења Општинске управе општине Велика Плана број: 418-1-360-2219/2013-III/ 03 од 03.07.2013. године произлази и да је обвезнику В.В. из ... утврђена накнада за коришћење грађевинског земљишта за 2013. годину за земљиште у ... у улици ... ... укупне квадратуре 132 м2. Сагласно томе, нејасан је закључак туженог органа према коме је отац тужиље, Б.Б., власник стамбеног објекта површине 130 м2 на адреси ... бр. ..., будући да напред наведене исправе гласе на деду, а не на оца тужиље, а ово посебно када се узме у обзир и Уверење РГЗ Службе за катастар непокретности Велика Плана број: 952-3/2014-1703 од 17.06.2014. године, које је тужиља доставила уз тужбу, а којим се потврђује да у катастарском операту на име Б.Б. из ..., ..., нема уписаних непокретности на подручју општине Велика Плана. Такође, када се има у виду да је адреса пријаве пребивалишта тужиље и њене породице у улици ... ... у ..., не може се као правилан прихватити ни закључак туженог да је породица тужиље у поседу спратне стамбене зграде површине 160м2 и помоћне зграде на адреси пријаве пребивалишта, јер то не произлази из напред наведеног Уверења РГЗ – Службе за катастар непокретности од 27.02.2014. године, а како је наведено у оспореном решењу.

Поступајући на напред наведени начин, те доносећи одлуку као у оспореном решењу, тужени орган је повредио правила поступка утврђена одредбом члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, бр.33/97, 31/01 и „Службени гласник РС“, бр. 30/10), јер образложење оспореног решења не садржи разлоге, оцену и доказе за одлучне чињенице на које су примењени цитирани материјални прописи, као ни разлоге који упућују на одлуку каква је дата у диспозитиву, при чему је и првостепено решење такође обухваћено наведеном повредом правила поступка, коју тужени у доношењу оспореног решења није отклонио.

Полазећи од изнетог и одредбе члана 33. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), којим је прописано да суд решава без одржавања усмене расправе само ако је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, или ако странке на то изричито пристану, Управни суд је нашао да су се у конкретном случају, стекли услови за одлучивање о законитости оспореног решења без одржавања усмене расправе. Ово стога што

је оспорено решење засновано на утврђеном постојању повреде правила поступка од стране туженог органа које ће бити отклоњене у поновном постпку одлучивања пред органом управе.

У поновном поступку, тужени орган ће донети ново на закону засновано решење, тако што ће извести све доказе и утврдити на несумњив начин све чињенице одлучне за решавање по захтеву тужиље за признавање траженог права, при чему ће имати у виду примедбе у погледу поступка које су изнете у овој пресуди, а којима је везан у смислу одредбе члана 69. став 2. Закона о управним споровима.

Следом изложеног, Управни суд је, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиље, применом одредбе члана 42. став 1. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, бр. 111/09), донео одлуку као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 02.06.2016. године, 4 У. 8804/14

Записничар
Гордана Војновић,с.р.

Председник већа-судија
Душанка Марјановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

НМ/РР